

Поштовани ученици наше школе, поштоване колеге, пред вама је нови број школских новина, надамо се да ћете уживати у садржају.

postignuća

Регионално такмичење (град Београд) „Пословни изазов“ одржано је 23. и 24. 11. 2021. у организацији Достигнућа младих Тим Четврте гимназије:

Тамара Ристић (IV разред), Душан Госпић (I разред), Соња Мудрић (II разред), Теодора Ђорић (IV разред), Илијана Мудрић (II разред) освојило је ПРВО место на овом такмичењу!

наставници-ментори у припрема за такмичење: Јелена Остојић, Снежана Параносић, Бранијета Концуловић

Више о догађају можете пронаћи на линку испод <https://www.ja-serbia.org/poslovni-izazov-beograd-ideje-srednjoskolske-koje-podsticu-odrzivi-razoj/>

Наша ученица Јована Перић III разред освојила је ДРУГО место на Националном такмичењу „Добро дошли умоју земљу“. Агенција Уједињених нација за избеглице (УНХЦР) прогласила је победнике државног средњошколског такмичења „Добро дошли у моју земљу“ у којем су ученици средњих школа из целе Србије показали своју креативност на тему права избеглица и њихове укључености у локалне заједнице. Такмичење је организовано у партнерству са Министарством просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије, Делегацијом Европске уније у Србији и Шестом београдском гимназијом.

Ученички парламент наше школе покренуо је хуманитарну акцију за децу на лечењу у болници ДР Драган Стјепан! Акција траје до 24.12.2021. ПРИКЉУЧИТЕ СЕ!!

Више о догађају на

<https://www.unhcr.org/rs/19469-unhcr-proglasio-pobednike-srednjoskolskog-takmicenja-dobro-dosli-u-moju-zemlju.html>

Четврта гимназија је школа која се воли. У њој се освајају знања и признања, упознају светови, утврђују вредности, стичу врлине, откривају таленти и проналазе путеве у будућност.

Она је место непроцењивих сусрета са другима, али и са самим собом. Зато је супер фора бити ђак Четврте гимназије. Зато смо и овај свој кутак на интернету назвали *Super 4A blog!* / *Супер фора блог!*

<https://super4ablog.weebly.com/>

Web-sajt уређује наставница Бранијета Концуловић

Пут у Хад

Ходиш ли у Хаду сама?
Да ли сузелијеш,
Или песмувијеш?
Како ли си стиглатамо?
Смеш ли рећи?

Пловила си рекомСтикс,
окоју је месечинадавназаборавилаутонути
инсплестисвојетајневечне.

Пловила си преко реке мртвих,
на златном чамцу изгубљених душа.
Јер онај ко срећу куша,
и који има на лицу израз беживотних,
Одвећ празних,
тај је завршио на овом чамцу,
на свом путу у Хад.

Твоје узалудне молитве наишле су на глуве уши.
Твој уплашени поглед виделе су празне очи.
Твој страх осетила су гладна уста.

Али онај чије лице ниси видела,
јер црно је то лице било, мутно и неодређено.
Певало је грлено,
Песму анђела.

рад наше ученице Таре Стевановић 2. разред

редакција:

секција за графички дизајн: Стефан Ђурић, 1. разред,
Матеја Таневић и Марија Петровић 2. разред
нарска секција: Илијана Мудрић, Соња Мудрић, 2. разред
наставници-ментори:
Снежана Параносић, Марија Стајић,
Бранијета Концуловић
Београд, децембар 2021.

interview

Наша млада списатељица Искра Дејановић

Пре само два месеца је почела нова школска година, а наша школа је већ остварила различите успехе. Нова генерација првака је кренула у нове походе на знање, док нам се у трећој години прикључила изванредна књижевница Искра Дејановић. Она је ученица IIIБ и већ је објавила свој први роман под називом „Бунтовница“. Искрина жеља је да у будућности буде професор књижевности јер, како каже, то је њена прва љубав. Значајну подршку према њеној љубави за књижевност пружали су јој одмалена бака и дека. Роман је добио сјајне критике и тим поводом смо желели да поразговарамо са Искром о њему и да сазнамо нешто више о главној јунакињи Жарковачкој.

Радња је смештена у период између 2009. и 2010. године. Прва година која се спомиње у делу је 1999. када главна јунакиња има четири године. Жарковачка живи са својим сестром, а мајку су изгубили у НАТО бомбардовању. Мајчинску фигуру им је одувек представљала комшиница Нина, наставница у основној школи коју похађа Жарковачка. Она проналази своју прву љубав, пролази кроз различите авантуре и сусреће се са различитим изазовима које пубертет доноси. Роман је написан у кратким поглављима како Искра каже „хроникама“ и врло брзо се чита. Цео текст романа је написан у 7. разреду, а издат је 2019.

Када си открила да си писац?

„Почела сам да пишем, када сам научила слова, са седам година. Почела сам да пишем из захвалности према другима, писала сам им песме, да им се захвалим за све што су учинили за мене и што су ми пренели љубав према књижевности. Али, одлучно сам почела да се бавим писањем у петом разреду, када је моја наставница српског језика видела таленат у мени. И тада је све кренуло. Видела сам Клетт-ов конкурс - „Приче за младе“. Пало ми је на памет да оно што сам почела да пишем из љубави, за себе, преточим у роман који може да буде издат.

На конкурс нисам успела ништа да освојим, али ме је моја наставница и даље подстицала, јер је она заиста веровала у мене. Могу да кажем да је књига инспирисана мени драгим особама које су ми заиста помогле у стварању свега овога. Нисам била ни у каквој дилеми знала сам да могу да постигнем оно што сам наумила!”

Има ли овај роман своју предисторију? Против чега си се „побунила“?

„Сам наслов се пре свега односи на главну јунакињу, али се односи и на ликове који стоје иза ње. Оно што ме инспирисало да уопште напишем овај роман јесу мени драги људи, а идеја за саму радњу проистекла је из мог питања да ли породица мора нужно да буде повезана крвним сродством и зашто не мора, што се у току дела потврђује.“

Шта нам приказују корице књиге?

„Слика на самој корици је моја скица, али наравно она је прошла кроз пуно обрада да бисмо дошли до ове коначне слике. Не сматрам да она приказује неку сцену из романа, али док сам писала, сама ми се отварала савршена идеја како би ове корице требало да изгледају.“

Можеш ли да нам представиш своју јунакињу?

„Рекла бих да неким делом Жарковачка приказује мене. Једним делом она није као ја јер њено и моје одрастање нису ни слични. Одрасла је без родитеља и одгојила ју је баш њена наставница. Она се кроз цео роман мучи размишљањем о томе ко јој је заправо мајка, кога тако уопште може да назове и ко јој је уопште породица. Она воли књижевност, боли је неправда и врло је везана за драге људе. Они је и чине, на неки начин, сличном мени.“

Често се питамо шта је заправо писац желео да каже.

Можеш ли сама да нам то откријеш?

„Мислим да не бих могла да извучем конкретну поруку овог дела. Свакако, роман говори о њеном животу, али како су мене учили, свако има право на своје мишљење, да са своје тачке гледишта сагледа и коментарише оно што чита, а опет, са друге стране, мислим да је главна тема и главна мисао која ме водила кроз цео процес писања то да породица не мора нужно да буде крвно сродство. Они људи који безусловно дају своју љубав су ми инспирација за само дело.“

Одломак који представља срж романа

Прича о добру и о злу

„Једном нам је Нина причала легенду из неке књиге, како у сваком од нас постоји зрно добра и зла. Сећам се како је гледала све нас у очи па је стигла и до мене, Жарковачке Јушанов. Када се сетим ове легенде њен глас ми одзвања у глави и лик ми се појављује пред очима. У свакоме од нас постоји семе добра и зла и на крају победи оно које си више подстицао да расте.“

Интервју водила Илијана Мудрић II разред
Текст написала Соња Мудрић II разред

postignuća

STEM FORUM

Тим наше школе у саставу: Ања Ковачевић II/4, Соња Мудрић II/4 и Илијана Мудрић II/5 је освојило 2. место на међународном такмичењу STEM FORUM, чиј је циљ промовисање STEM (наука, технологија, инжењеринг и математика) дисциплина међу девојчицама.

Такмичење је одржано 28. октобра 2021. године.

У оквиру овог такмичења тимови су имали задатак да сниме видео у трајању од 1 до 3 минута са једном од предложених тема: I/We thought STEM and ICT was not for women, but then...
Браво девојке!

Baltic Sea Philosophy Essay Event

Наша ученица, Ања Аздејковић из одељења IV/1 је освојила бронзану медаљу на међународном такмичењу Baltic Sea Philosophy Essay Event у писању есеја из филозофије на тему “In argument about moral problems, relativism is the first refuge of the scoundrel”.

У конкуренцији је било 262 рада из 147 школа из 10 земаља које су писали ученици 25 различитих националности.
наставник-ментор Јелена Остојић, наст. филозофије

Прочитајте Ањин рад

“In argument about moral problems, relativism is the first refuge of the scoundrel.”

Roger Scruton: Modern Philosophy, London: Sinclair-Stevenson (1994), p.32.

In pursuit of the preservation of truths and rules tangible to it, mankind has historically relied upon dogmatic religions and righteous values to build its civilizations. Those exact truths built one upon another interchangeably, for thousands of years, creating what we knew as objective morality. It is of concern for those like Sir Roger Scruton, who wish to conserve what's left of traditional, purposeful moral, that our modern civilization seems to be heading into the deep hole of cowardly relativism. Opposing a scoundrel, a one with a disintegrating sense of objectivity and purpose, with the repercussions of objective morality, will inevitably cause him to seek safety. Even if that safety is found in the destruction of principles of our society.

As we move further away from objectivity and undertake the ideas of a post-modernistic nihilistic world, we make of ourselves those who are either comfortably and blissfully good, thus static, or those who hide their monstrousness behind the idea of relativism. When Sir Scruton compares relativism to a refuge, it insinuates that a man who behaves badly is afraid of how morality would cause him to face his flaws, and punish him. Relativism could thus be seen as a form of escapism from our own insufficiency

In such a sense, if we recognize that morality causes those who don't match it to suffer, we see that it's not really the morality that the scoundrel fears, but what it would inflict on him. Considering the scoundrel as someone who only obeys the ideas of uncertainty and relativism, his stands would likely transfer to how profoundly he would look onto his own suffering. In the words of Friedrich Nietzsche, “The meaninglessness of suffering, not suffering itself, was the curse that lay over mankind so far.”, we might find where that fear comes from. A dishonest man repudiates suffering by merging good and bad into one because he is inept from seeing the fundamentality of deed. In trying to remove the idea of objective morality, we also remove the idea of punishment and sorrow, thus getting rid of any chance to make meaning of our malicious dishonest deeds. Whilst diminishing the ideas of right and wrong, we rob ourselves of redemption, we rob ourselves of growth.

A scoundrel might thus call upon the insignificance of our existence in the grandiosity of the universe, upon how anything good or bad we do will remain as such not causing any change. Any act of a man, would then just as the action of an ant, be seen as almost non-existing compared to this cold spinning rock that carries us in what seems to be infinite boundless space. But such states of mind come to be almost malignant when we aspire to find why morality was something that came to existence in the first place. It is not to be seen as a conscious act that one feels the inner serenity when doing good and a sense of emptiness when doing bad.

Our intuitive and unconscious need for rightness will bring up the sentiment which tells us the only way to escape objective morality is by being untruthful to ourselves.

In a world filled with chaos that seems to harmonize itself with rules and principles which were obvious to us since ancient times, the undoing of them would be seen as a way one man could act from fear, from dishonesty and from hedonistic urges. The scoundrel who wants to subject the nature of morality to relativity and subjectivity is the one who seeks detachment from our true selves and our purpose. Thus giving existence a manmade feel, putting himself as the ultimate creator and letting the ego overtake.

Вредне руке нашег домара Радета, ненаставног особља али и визија колектива, учинили су да наше школско двориште добије другу награду на конкурс Општине Савски венац – Најзелено.

